

תפ"ח 50571/11/20 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 50571-11-20 מדינת ישראל נ' פלוני

בפני	כבוד השופטת - נשיאה לורך
	כבוד השופט עטר
	כבוד השופט קובו
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשם	פלוני

נוכחים:

ב"כ המאשימה עוה"ד קרן לוי

הנאשם וב"כ עוה"ד איתי שוחט

נוסח זה של גזר הדין, שאינו כולל פרטים מזהים - מותר בפרסום.

גזר דין

1. הנאשם הורשע על-פי הודאתו, שניתנה במסגרת הסדר טיעון, בביצוע עבירה של **ניסיון למעשה מגונה בקטינה שטרם מלאו לה ארבע עשרה שנים** לפי סעיף 348(א) בנסיבות סעיף 345(א)(3) ביחד עם סעיף 25 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**"); שתי עבירות של **ניסיון להטרדה מינית בקטינה שטרם מלאו לה ארבע עשרה שנים** לפי סעיף 5(א) רישא ו-3(א)(3) לחוק הטרדה מינית, התשנ"ח-1998 ביחד עם סעיף 25 לחוק; עבירה של **ניסיון אינוס קטינה שטרם מלאו לה ארבע עשרה שנים** לפי סעיף 345(א)(3) ביחד עם סעיף 25 לחוק ועבירה של **החזקת פרסום תועבה** לפי סעיף 214(ב3) לחוק.
2. הסדר הטיעון שנערך בין הצדדים לא כלל הסכמה עונשית ואולם הוסכם כי הנאשם יופנה לשירות המבחן לעריכת תסקיר בעניינו.

עובדות כתב האישום המתוקן

3. עניינו של כתב האישום המתוקן בעבירות מין במרחב הווירטואלי שבוצעו כלפי סוכנת משטרתית במסגרת פעילות יזומה לאיתור חשודים אשר מבצעים עבירות מין בקטינים באינטרנט ומחוצה לו. תפקידה של הסוכנת היה לגלוש באתר "טוטאל צ'אט", המשמש פלטפורמה לשיחות ולהתכתבויות, תוך שהציגה עצמה כבת 12 והזדהתה בכינוי "שיר12" (להלן: "שיר"). בנוסף לכך, הסוכנת צוידה במכשיר טלפון ובו הותקנה אפליקציית "וואטסאפ", וזאת למקרה בו תתבקש להמשיך את השיחה באפליקציה זו.

אישום ראשון

4. ביום 24.8.2020 פנה הנאשם לשיר תחת הכינוי "חמוד מחפש", ביקש לברר מה היא עושה והאם היא מעוניינת שיחליפו ביניהם תמונות. שיר השיבה לנאשם כי היא קטינה בת 12. הנאשם ניסה לשכנע את שיר ואילו זו הגיבה כי היא מפחדת שכן אינה מכירה אותו. גם כאשר הנאשם הציע כי השניים יחליפו מספרי טלפון, השיבה שיר כי היא מפחדת. הנאשם ניסה לשכנע את שיר תוך שמסר לה **"את תראי, אני חמוד"**. לאחר מכן, שאלה שיר את הנאשם מהו מספר הטלפון שלו, והנאשם מסר לה את מספרו. הנאשם החל להתכתב עם שיר בוואטסאפ. תחילה, שלח הנאשם לשיר תמונה בה הוא מציג עצמו בדמות גבר זר. לאחר מכן, שאל הנאשם את שיר **"מה בא לך?"**; **"את סקרנית?"**, ואילו שיר בתגובה השיבה כי היא אינה יודעת וכי היא בת 12. בהמשך, הנאשם התקשר אל שיר בשיחת ווידאו כאשר הוא רואה את שיר אולם שיר לא רואה אותו. הנאשם ביקש משיר להתפשט ולהראות לו את חדרה. לאחר שיחת הווידאו, שאל הנאשם את שיר האם אמה יכולה לראות את שיחותיהם והיא השיבה בשלילה. בתגובה, כתב לה הנאשם כי **"גם אני מפחד שאת לא שוטרת סמויה, אבל בואי נזרום מה אכפת לך?"**. שיר מסרה כי ראה אותה והנאשם השיב כי מעולם לא שוחח עם מישהי בגילה וכי זה מעניין ומסקרן.

בהמשך למתואר, ניסה הנאשם לשכנע את שיר לבצע עימו שיחת ווידאו נוספת ובה יראה לה את איבר מינו והיא תראה לו את איבר מינה כאשר שיר שבה ומבהירה כי היא קטינה בת 12 וכי היא מפחדת. אף על פי כן, התקשר הנאשם אל שיר בשיחת ווידאו ומשלא ענתה הפציר בה לענות. שיר ביקשה כי לא יבקש ממנה להוריד בגדים והנאשם הסכים. הנאשם התקשר לשיר בשיחת ווידאו, כאשר מצלמותיהם פועלות, וביקש משיר שתוריד את בגדיה. כאשר פנה אליה כבת 17 תיקנה אותו שיר שהיא בת 12, והנאשם ציין כי הוא צריך לנתק וניתק את השיחה. לאחר מכן, שלח הנאשם לשיר הודעה בוואטסאפ ומסר כי לא ידע שהיא בת 12 וכי הוא לא רוצה להסתבך בפלילים ולהיות עצור. לאחר שווידא הנאשם כי אין בכוונתה של שיר להתלונן עליו, מסר לה כי הוא מעוניין לדבר איתה על דברים כאלה ואחרים אך הוא מפחד. שיר מסרה כי גם היא מפחדת והנאשם שאל את שיר אם היא רוצה להיות ילדה גדולה לערב אחד. לאחר מכן, התקשר הנאשם אל שיר בשיחת ווידאו והורה לה לגעת בגופה, ללטף את איבר מינה והורה לה להחזיר אצבע לתוך איבר מינה. שיר הביעה חשש, אולם הנאשם עודד אותה לעשות כן. הנאשם המשיך והורה לשיר לגעת ולשפשף את איבר מינה ואף הפציר בה לעשות כן לאחר שמסרה כי זה מכאיב לה. לבסוף, אמרה לנאשם כי נגרמים לה כאבים וניתקה את השיחה.

בסיום השיחה, הנאשם הביע חשש כי שיר תספר למאן דהוא על שיחתם. שיר שבה והתלוננה על הכאב שנגרם לה

ואילו הנאשם השיב לה כי זה יעבור לה. בהמשך, שלח הנאשם הודעה לשיר בוואטסאפ שלא יהיו בקשר מאחר והיא קטינה, שאינו מעוניין לפגוע בה, שאינו פדופיל והוא לא יודע מה קרה לו. בנוסף, שאל הנאשם את שיר אם היא סולחת לו והביע חשש מכך שהיא שוטרת סמויה. לבסוף, שאל הנאשם את שיר האם היא מוחקת את השיחות.

אישום שני

5. ביום 29.9.2020, פנה הנאשם לשיר באמצעות הטלפון והזכיר לה כי דיברו בעבר בצ'ט. כשהשיבה שיר כי אינה זוכרת, שאל הנאשם האם היא תרצה שיכירו ושאל לגילה. שיר השיבה שהיא בת 12 ואילו הנאשם הציג עצמו כנער בן 15. הנאשם שאל את שיר האם ברצונה להחליף תמונות ולאחר שענתה בחיוב, שלח לשיר תמונה של נער בטענה כי המדובר בו. שיר שלחה אף היא תמונה לנאשם. בהמשך, שאל הנאשם את שיר האם היא מעוניינת שידברו "פתוח", על מין וסקס. שיר הבהירה לנאשם כי היא בת 12 וכי שיח מן הסוג הזה הינו "שיח של גדולים" והיא מתביישת. הנאשם לא חדל והתקשר אליה באמצעות הוואטסאפ, אולם שיר לא ענתה. לאחר מכן, הבהירה שיר לנאשם כי אינה רוצה לשוחח עמו ובתגובה, ביקש הנאשם משיר תמונה חשופה ואילו שיר סירבה.

6. בשלב זה, החל הנאשם לשוחח עם שיר שיחה בעלת תכנים מיניים במסגרתה שאל אותה האם ראתה פעם איבר מין זכרי והאם רוצה שישלח לה תמונה. מיד לאחר מכן שלח הנאשם לשיר תמונה של איבר מין זכרי, שאל אותה לדעתה ושיר הגיבה בסלידה. הנאשם המשיך ושאל את שיר האם ראתה איבר מין זכרי ומשהשיבה בשלילה, הנאשם הציע לשלוח לה תמונה של איבר מינו והיא תביע את דעתה. ואכן, הנאשם שלח לשיר תמונה של פלג גופו התחתון כאשר איבר מינו חשוף. בהמשך, הציע הנאשם לשיר שתשלח לו תמונה חשופה שלה בתמורה ל-700 ₪ אותם ישלח במונית לביתה ושיר סירבה. מאוחר יותר, התקשר הנאשם לשיר וחזר והציע לה לשלוח לו תמונה חשופה שלה בתמורה ל"אייפון" חדש אותו ישלח אליה במונית. במהלך השיחה, שוחח הנאשם עם שיר שיחה בעלת תכנים מיניים ושאל אותה על לבושה, הורה לה לגעת בגופה וללטף את איבר מינה וכן להחדיר אצבעות לאיבר מינה. לאחר ששיר מסרה כי כואב לה, הורה לה הנאשם לגשת למקלחת ולשטוף את האזור במים קרים.

אישום שלישי

7. ביום 9.11.2020, החזיק הנאשם במחשב נייד בביתו ארבעה סרטונים ובהם תוכן פדופילי. בסרטונים נצפו קטינות המקיימות יחסי מין עם בגירים וכן קטין וקטינה המקיימים יחסי מין כאשר איברי מינם של הקטינים חשופים בסרטון. שמות קבצי הסרטונים אותם החזיק הנאשם כללו, בין היתר את הביטויים Pedo, Virgin Teen ו-Childlover וכן את גילם של הקטינים.

תסקירי שירות המבחן

8. (הושמט)

9. (הושמט)

10. (הושמט)

11. (הושמט)

הערכת המסוכנות המינית

12. (הושמט)

הראיות לעונש

13. מטעם המאשימה, הוגש **גיליון רישומו הפלילי של הנאשם (ע/1)** ממנו עולה כי לנאשם שתי הרשעות קודמות. בשנת 2017 הורשע בגין ביצוע עבירות של הונאה בכרטיס חיוב ואיומים ונידון למאסר על תנאי והתחייבות. בשנת 2019 הורשע בבגין ביצוע עבירה של החזקת פרסום תועבה ובו דמות קטין ונידון למאסר על תנאי וקנס. בגין עבירה זו, תלוי ועומד כנגד הנאשם מאסר על תנאי בר הפעלה של 3 חודשים כעולה **מגזר הדין (ע/2)** שהוגש על ידי המאשימה.

14. מטעם ההגנה, הוגשה **אסופת מסמכים (ע/3)** הכוללת תלושי שכר של הנאשם מחודשים ינואר עד מרץ 2022 המצביעים על כך שהנאשם עבד בסופרמרקט, אישור על נכות רפואית שנקבעה לנאשם, אישורי זכאות ותשלומי קצבאות ביטוח לאומי לפי פרק ביטוח נכות, מסמכים רפואיים מקופת החולים, מסמך שנכתב על ידי מר מאיר חנוכה, מטפל המלווה בין היתר מכורים לסמים, בו תיאר את היכרותו עם הנאשם מזה 15 שנה והליווי שהעניק לו בשנה האחרונה לאחר הגמילה משימוש בסמים. בהשלמת הטיעונים לעונש הגישה ההגנה **אסופת מסמכים** נוספת הכוללת אישור כי הנאשם עובד בתחנת דלק Ten, תלושי שכר מחודשים אפריל - מאי, ואישור על הצטיינותו של הנאשם בעבודתו.

טענות הצדדים לעונש

15. הטיעונים לעונש נשמעו תחילה ביום 11.4.22 והתבססו מלכתחילה על התסקירים הראשונים בלבד.

16. **ב"כ המאשימה**, עו"ד קרן לוי, עמדה על חומרת מעשיו של הנאשם, שלא חדל מהם גם לאחר שהתחוויר לו שהוא משוחח עם קטינה בת 12, על הערכים המוגנים שנפגעו ועל מדיניות הענישה הנוהגת. המאשימה אף הפנתה לע"פ 707/14 **פלוגי נ' מדינת ישראל** (06.07.2015), שם עמד בית המשפט העליון על הצורך בהחמרה בענישה בעניין עבירות מין המבוצעות במרחב האינטרנטי כך שגזירת הדין צריכה להלום את קלות ביצוע העבירה, פוטנציאל ההישנות שלה ופוטנציאל הפגיעה בקורבנות הרבים. בנוסף עמדה ב"כ המאשימה על העונש המזערי הנקוב בצידן של העבירות בהן הורשע הנאשם.

ב"כ המאשימה ביקשה לקבוע מתחם עונש אחד לאישומים הראשון והשני ועמדה על הישנות המעשים והסלמתם, כך שלטענתה **מתחם העונש ההולם בנוגע לאישומים אלה נע בין 3-5 שנות מאסר**. לצד זאת, ביקשה ב"כ

המאשימה לקבוע מתחם נפרד לאישום השלישי שכן לטענתה מדובר במסכת קשורה אך נפרדת כאשר מתחם העונש ההולם נע בין **מאסר על תנאי לשנת מאסר בפועל**.

באשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, ציינה המאשימה מחד גיסא את עברו הפלילי של הנאשם ואת העובדה כי הורשע בעבר בהחזקת חומר תועבה ובו דמות קטין (בדומה לאישום השלישי) ומאידך גיסא את כבדת הדרך השיקומית שעבר.

לעניין מיקום הנאשם בתוך המתחמים, טענה המאשימה כי בנוגע לאישומים הראשון והשני יש למקמו בתחתית המתחם ולהשית על הנאשם מאסר בפועל. בנוגע לאישום השלישי, טענה המאשימה כי יש להשית על הנאשם 3 חודשי מאסר בפועל והפעלת התנאי במצטבר.

17. **ב"כ הנאשם, עו"ד איתי שוחט**, הפנה בטיעונו, בין היתר, לתפ"ח 56670-11-20 **מדינת ישראל נ' פלוני** (4.4.2022) (להלן: "**עניין פלוני**"), שניתן על ידי מותב זה ועסק בפרשה דומה לעניינו של הנאשם, ושם נקבע מתחם הנע בין **12-30** חודשי מאסר בפועל. לדברי ב"כ הנאשם, קיימות ארבע נקודות שוני מרכזיות המבדילות את עניין פלוני מעניינו של הנאשם; **ראשית**, הנאשם ניהל עם שיר שיחות טלפון בלבד, למעט שיחת וידיאו אחת שבה הנאשם אינו עירום, זאת לעומת עניין פלוני שם הנאשם צילם עצמו מגיע לסיפוק מיני בפני הסוכנת. **שנית**, הנאשם שוחח עם שיר שתי שיחות שנפרשו על פני יומיים, זאת לעומת עניין פלוני שם מדובר היה בחמש שיחות שנפרשו על פני מספר ימים. **שלישית**, לעניין אישום ניסיון האינוס טען ב"כ הנאשם כי נסיבות ביצוע ניסיון האינוס בו הורשע הנאשם, כעולה מעובדות כתב האישום, פחותות בחומרתן לעומת עניין פלוני. **לבסוף**, הנאשם הורשע בעבירה אחת של ניסיון מעשה מגונה לעומת עניין פלוני שם הורשע הנאשם בשתי עבירות כאמור.

לעניין האישום השלישי, ציין ב"כ הנאשם כי עונש המקסימום בגין עבירה זו עומד על שנת מאסר. בהקשר זה, מדגיש ב"כ הנאשם לקולא כי מדובר בארבעה סרטונים בלבד אותם החזיק הנאשם.

לאור המתואר, עתר ב"כ הנאשם **למתחם משוקלל הנע בין 9 חודשי עבודות שירות ל-22 חודשי מאסר בפועל**. לחלופין, וככל שבית המשפט לא יקבע מתחם כאמור, המתחיל ברף הגבוה של עבודות שירות, עתר ב"כ הנאשם לבית המשפט לחרוג ממתחם העונש משיקולי שיקום.

באשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, עמד ב"כ הנאשם על נסיבות חייו המורכבות של הנאשם, על כך שלראשונה הנאשם מצוי בטיפול וכן מצא עבודה מסודרת, ועל העובדה שהנאשם הודה במיוחס לו כבר בשלב החקירה המשטרתית ולקח אחריות על מעשיו, וזאת בניגוד לעניין פלוני. בכל הנוגע להליך הטיפול בו מצוי הנאשם, ציין בא כוחו כי הנאשם מתמיד, משתף פעולה, קשוב, בעל מוטיבציה גבוהה וכן כי ניתן להבחין בפירות הטיפוליים בהתנהלות הנאשם כאמור ויש לאפשר לנאשם למצותו.

18. לאחר שמיעת הטענות לעונש הורינו על קבלת תסקיר משלים והערכת מסוכנות ולאחר קבלתם נשמעו ביום 17.7.22 טענות משלימים.

19. ב"כ המאשימה טענה כי הנסיגה שחלה בתפקודו של הנאשם אינה עניין נקודתי בין היתר בשל היעדר שיתוף הפעולה של הנאשם, השימוש בסמים, היותו חולה בתחלואה כפולה, וכן נוכח התנהגותו המניפולטיבית וההסתרה. עוד ציינה ב"כ המאשימה את המסוכנות הבינונית-גבוהה שנקבעה לנאשם ואת העובדה ששירות המבחן מעלה סימני שאלה בנוגע ליעילות הטיפול. לאור המתואר, הדגישה ב"כ המאשימה כי מקומו של הנאשם במתחם אינו עוד בתחתיתו ועתרה להשתתף מאסר בפועל.

20. **ב"כ הנאשם** עמד על היותו של הנאשם מתמודד נפש, על העובדה שהודה באופן מידי בביצוע העבירות ועל כך שהוא ממשיך ועובד גם עתה בעבודה מסודרת בתחנת הדלק וטען כי יש באמור כדי ללמד על כך כי מדובר במעידה בלבד. עוד לדבריו, ההליך דנן מהווה עבור הנאשם נקודת מפנה בחייו, שכן הנאשם מצוי בטיפול במכון "ארגמן" מיוני 2021, בגדרו הוא מודה גם בנטייתו המינית ובסטייתו.

באשר להערכת המסוכנות שנקבעה כבינונית-גבוהה, טען ב"כ הנאשם כי אמנם הנאשם לא יכול לשנות את המשתנים הסטטיים, אך יש לתת משקל למשתנים הדינאמיים המשמעותיים שהוצגו לרבות לקיחת האחריות, המודעות לטריגרים, המוטיבציה הטיפולית ועוד.

לאור המתואר, ביקש ב"כ הנאשם להמשיך ולאפשר לנאשם טיפול ייעודי, ולחלופין, להשית עליו עבודות שירות או תקופת מאסר קצרה.

דברי הנאשם לעונש

21. הנאשם עמד על כך שלראשונה בחייו הוא מטופל, על חשיבות ההליך הטיפולי עבורו וביקש מבית המשפט לאפשר לו להמשיך בהליך זה בכדי שיוכל לשמר את אורח חייו החדש. באשר לטענה כי נמנע מלשתף את גורמי הטיפול בקשיים שחווה ובחר לברוח, ציין הנאשם כי בשיחתו עם המטפלת חשף כי חושש לפתח קשרים חברתיים וזוגיים שמא יגלו על עבירות המין שביצע ומסביר כי ההתדרדרות המתוארת מהווה נפילה טבעית בלבד.

דיון והכרעה

אירוע אחד או מספר אירועים

22. האישומים הראשון והשני מתארים עבירות שבוצעו כלפי סוכנת אחת, ברצף זמן וכחלק מתוכנית עבריינית אחת. זאת לעומת האישום השלישי אשר אמנם גם הוא מתאר עבירת מין בקשר לקטינים, אך אינו מופנה כלפי הסוכנת או קטין ספציפי אחר. על כן, על פי מבחני הפסיקה שנקבעו בע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014), מצאנו לנכון לאמץ את גישת הצדדים ולחלק את העבירות בהן הורשע

הנאשם לשני אירועים ובכך לקבוע שני מתחמי עונש נפרדים כך שהאישומים הראשון והשני מהווים אירוע אחד ואילו האישום השלישי מהווה אירוע נפרד.

הערך החברתי הנפגע ומידת הפגיעה בו

23. הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מעבירות המין שביצע הנאשם כלפי הסוכנת הם הגנה על שלמות גופם ונפשם של קטינים, פרטיותם, כבודם וכן זכותם לאוטונומיה וביטחון, לרבות במרחב האינטרנטי.

24. בתי המשפט עמדו לא אחת על חומרתן של עבירות המין, כשחומרה יתירה נודעת לזו המבוצעת כלפי קטינים. אין בעובדה שהעבירות נעברו במרחב הווירטואלי כדי להפחית מחומרתן. זאת בשל חשיפתם המוגברת של קטינים לרשת האינטרנט, אשר נוכח תמימותם, חוסר ניסיונם והאמון אשר הם נוטים לתת במבוגרים, הם מהווים "טרף קל" לעברייני מין, תוך הסבת פגיעה פיזית ונפשית קשה [ראו למשל ע"פ 6092/10 פלוני נ' מדינת ישראל (18.7.12); רע"פ 4505/21 רונאל נ' מדינת ישראל (28.6.2021)]. כך, קבע השופט אלרון ברע"פ 2958/21 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (29.4.2021):

"הפגיעה בקטינים כתוצאה מביצוע עבירות אלה עלולה להתבטא במישורים שונים. חשיפת קטינות וקטינים לתכנים מיניים ופורנוגרפיים עלולה לצלק את נפשם, לעוות את תפיסותיהם באשר למיניות תקינה, ולפגוע בחינוך מיני בריא".

25. אלמנט האנונימיות ברשת מקשה על אכיפת העבירות ומנגד מקל על ביצוען, כאשר התוקף מצוי במבצרו והסיכויים שיתפס נמוכים. בנוסף, הריחוק הפיזי מייצר אף ריחוק נפשי של התוקף מהקורבן כך שהקורבן לא נתפס על ידי התוקף כאדם העובר התעללות על ידו [ראו דבריו של השופט שטיין בע"פ 3792/18 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 15, (11.11.2018)]. לפיכך, העונש שייגזר בגין עבירות המבוצעות באינטרנט צריך להלום את קלות ביצוען, ואת פוטנציאל הפגיעה האדיר הטמון בהן וכן להעביר מסר ברור לאלו המנצלים את המרחב האינטרנטי לרעה. [ראו ע"פ 707/14 פלוני נ' מדינת ישראל, (6.7.2015); ע"פ 538/13 סבח נ' מדינת ישראל (26.12.2013); ע"פ 6357/11 ברברמן נ' מדינת ישראל (23.6.2013)].

26. אין בביצוע העבירות מול סוכנת משטרתית בכדי להפחית מחומרת מעשיו של הנאשם אשר טעה לחשוב כי הוא מבצע את העבירה כלפי קטינה (בעניין זה ראו דברי כב' השופט אלרון ברע"פ 5707/20 פלוני נ' מדינת ישראל [30.8.20] וברע"פ 1527/20 דה לין נ' מדינת ישראל [27.2.20]). הסוכנת המשטרתית הופעלה נוכח הקושי באיתור עברייני מין במרשתת ובאותה מידה עלולה הייתה להיות מן הצד השני של השיח, קטינה צעירה בשנים.

עם זאת, יש לתת את הדעת לכך, שמדובר בניסיון לבצע עבירה, אשר לא קבוע בגינו עונש מזערי, בניגוד לעבירות מין אשר הושלמו. כידוע, בעבירות מין אשר הושלמו קובע סעיף 355 בחוק העונשין עונש מזערי שלא יפחת מרבע

העונש המרבי שנקבע לאותה עבירה, אלא בהתקיים טעמים מיוחדים שיירשמו, ועל פי פסיקת בית המשפט העליון קביעת העונש המזערי היא בעלת השפעה ממשית על קביעת מתחם העונש ההולם. ואולם, בכל הנוגע לניסיון לבצע עבירה - קובע סעיף 27 בחוק העונשין כי "הוראה שבה נקבע לעבירה עונש חובה או שנקבע לה עונש מזערי, לא תחול על ניסיון לעבור אותה" [בעניין זה ראו מהעת האחרונה דברי כב' השופט ח' כבוב בע"פ 1526/21 פלוני נ' מדינת ישראל (11.8.22)]. בהתאם לכך, במקרה דנן אין תחולה לסעיף 355 בחוק העונשין הקובע עונש מזערי.

27. בחינת **מידת הפגיעה בערכים מוגנים** אלה מלמדת כי הפגיעה בהם משמעותית שכן הנאשם ביצע את העבירות בהן הורשע תוך שהאמין כי משוחח עם קטינה בת 12 וכן מאחר שהנאשם עודד את שיר להמשיך ולבצע את המעשים אף לאחר שהביעה חשש או כאב.

28. ביחס לעבירת **החזקת פרסום תועבה** בה הורשע הנאשם, **הערכים המוגנים** שנפגעו הם כבודם של הקטינים המצולמים, הזכות לאוטונומיה על גופם, פרטיותם והרגשת ביטחונם האישי.

29. מדרג הענישה בסעיף 214 לחוק, הנוגע לפרסומי תועבה, מלמד על רצונו של המחוקק להיאבק בתופעת פרסומי התועבה, נוכח הנזקים הנגרמים לקטינים בשל החזקה ופרסום של חומר תועבה. יפים לעניין זה דבריו של השופט זילברטל בע"פ 1269/15 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 12 (23.12.2015):

"האיסור על החזקת ופרסום חומרים פורנוגרפיים נועד למנוע שני נזקים עיקריים: הנזק הראשון הנגרם מפרסום ומהחזקה של פורנוגרפיית ילדים הוא פגיעה בכבוד ילדים ובפרטיותם (ערך הכבוד וערך הפרטיות). נזק זה נוגע בראש ובראשונה לילדים שהם מושא החומר הפורנוגרפי עצמו. עוצמת הנזק וחומרתו תלויה, כמובן, באופי הצילום, בנסיבות הפקתו ובתפוצה אליה הוא מגיע, אך בכל מקרה, פרטיותם וכבודם של הילדים המופיעים בחומרים מסוג זה נפגעים מעצם כך שנעשה בצילומים אלה שימוש מיני. הנזק השני הוא פגיעה פיזית-מינית בילדים (הערך של שלמות הגוף והגנת נפשם של ילדים). הקשר הסיבתי המופיע בספרות בין החזקה ופרסום של חומרים פורנוגרפיים לבין פגיעה פיזית-מינית בילדים הוא כפול. ראשית, צריכת חומר תועבה בדמות פורנוגרפיית קטינים עלולה לעודד את השוק להוסיף ולייצר חומרים כאמור, דבר הכרוך בפגיעה פיזית-מינית בילדים כמפורט לעיל. כמו כן, קים חשש שהמחזיק עצמו ישתמש בחומרים שברשותו על-מנת לשדל ילדים אחרים ליצור עבורו חומרים פורנוגרפיים בהשתתפותם. שנית, החזקת חומרים כאמור עלולה להביא לפגיעה פיזית-מינית בילדים על-ידי המחזיק, אשר ינסה לחקות את המעשים המוצגים בחומר הפורנוגרפי..."

30. **הנאשם החזיק 4 סרטונים** בהם מופיעים קטינים המקיימים יחסי מין עם בגירים או עם קטינים כשאיברי מינם חשופים ובכך **פגע משמעותית בערכים המוגנים** והיווה חלק מחוליה בשרשרת המובילה לפגיעה בערכים אלה.

נסיבות הקשורות לביצוע העבירה

31. הנאשם שסבר כי מדובר בקטינה בבת 12, שוחח עימה שיחות בעלות תכנים מיניים, חשף בפניה את איבר מינו, הורה לה לגעת בגופה, להחדיר אצבע לאיבר מינה ועודד אותה לעשות כן, חרף הכאב שהביעה בפניו. הנאשם שוחח עם שיר שתי שיחות בלבד וזאת בהפרש של חודש ימים. ואולם בשיחות אלו, אף על פי ששיר מסרה לנאשם בהזדמנויות שונות כי היא מפחדת וכי היא קטינה, המשיך הנאשם והפציר בה לבצע את המעשים המיניים. הנאשם אף הציע לה 700 ₪ וכן מכשיר "אייפון" חדש בתמורה לכך שתעשה את אשר מבקש וזאת על אף שסירבה לו.

במקרה הנוכחי לא נגרם נזק מוחשי ממעשיו של הנאשם, ואין נפגעת עבירה בפועל. ברם, קיים פוטנציאל נזק, וזאת מפני שאילו היה מדובר בקטינה בת 12 כפי שסבר הנאשם, הרי שעלול היה להיגרם נזק לגופה ולנפשה. הסיבות שהביאו את הנאשם לביצוע העבירה הן, להערכת שירות המבחן, עיסוק מוגבר במין באותה עת, לצד עיוותי חשיבה רבים וטשטוש גבולות.

32. בנוסף לאמור, עולה בבירור מכתב האישום כי הנאשם היה מודע לפסול במעשיו ובכל זאת המשיך בביצוע העבירות. כך, מסר הנאשם לשיר פעמיים כי הוא חושש שמדובר בשוטרת סמויה. כמו כן, בשלב מסוים של ההתכתבות, וזאת לאחר ששיר אמרה לנאשם מפורשות כי היא קטינה בת 12, הנאשם התנצל וטען כי לא ידע ששיר היא בת 12 ושהוא מפחד להיעצר ולהסתבך בפלילים. אולם חרף האמור, ובאותה הנשימה, שאל הנאשם את הקטינה האם היא מעוניינת "**להיות ילדה גדולה לערב אחד**" והחל בשיחה בעלת תכנים מיניים.

החזקת הסרטונים הפורנוגרפיים בהם מצולמים קטינים המקיימים יחסי מין עם בגירים או עם קטינים אחרים כשאיברי מינם חשופים מקבלת משנה חומרה בעניינו של הנאשם, נוכח ביצוע עבירות המין כלפי הסוכנת שטעה לחשוב כי היא קטינה בת 12.

מדיניות הענישה הנוהגת

בנוגע לעבירות שבוצעו כלפי הסוכנת

33. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת ביחס לעבירות שבוצעו כלפי הסוכנת, מעלה כי קיים מנעד רחב של עונשים המוטלים על נאשמים וזאת בהתאם לנסיבות המקרה הספציפי ואנו התחשבנו בגזרי הדין שיובאו להלן:

א. בע"פ 4537/20 הללי נ' **מדינת ישראל** (14.9.2021) נדחה ערעור של מערער שהורשע, לאחר שהודה בכתב אישום מתוקן, בעבירות של ניסיון לביצוע מעשה מגונה וניסיון אינוס קטינה שטרם מלאו לה 14. הנאשם שוחח בשיחות טלפון ווידאו עם **סוכנת משטרתית** שהתחזתה לקטינה בת 13 מספר פעמים בתקופה של **למעלה מחודש**. במהלך השיחות, בין היתר ניסה הנאשם לשכנע את הקטינה

לבצע בגופה מעשים מיניים ואף סבר כי הצליח בכך, חשף בפניה את איבר מינו וביקש ממנה להיפגש עמו. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הנע בין **שנתיים ל-4 שנות מאסר**. על המערער, שהיה ללא עבר פלילי ושולב בטיפול מטעם שירות המבחן, הושתו **30 חודשי מאסר בפועל** וענישה נלווית. בית המשפט העליון דחה את הבקשה לדיון נוסף.

ב.ב.ע"פ 6391/20 **מדינת ישראל נ' בטיטו** (1.8.2021) החמיר בית המשפט העליון בעונשו של נאשם שהורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בביצוע עבירות של ניסיון לגרם אינוס בקטנה מתחת לגיל 14, ניסיון למעשה מגונה בקטנה מתחת לגיל 14, ניסיון הטרדה מינית בקטנה מתחת לגיל 15 וכן, בתיק שצורף ועל יסוד הודאתו, בגין עבירות של ניסיון למעשה מגונה בקטנה מתחת לגיל 14 וניסיון הטרדה מינית בקטנה מתחת לגיל 15. הנאשם שוחח **פעמים רבות** באמצעות האינטרנט עם **סוכנת משטרתית** שהציגה עצמה כבת 13. במסגרת השיחות, הנחה הנאשם את הקטנה לבצע מעשים מיניים בגופה, הפציר בה לשלוח תמונות עירום שלה וכן שלח לה תמונות עירום שלו ושל קטניות אחרות. בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין **9-36 חודשי מאסר בפועל** ובתיק המצורף בין **6-12 חודשי מאסר בפועל**. על הנאשם, אשר היה ללא עבר פלילי ובעל מסוכנות מינית נמוכה, הוטלו 10 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון החמיר בעונשו של הנאשם, והעמידו על **12 חודשי מאסר בפועל ויום**.

ג. בע"פ 8699/20 **מדינת ישראל נ' פלוני** (14.2.2021) הורשע הנאשם על בסיס הודאתו בכתב אישום מתוקן בביצוע עבירות של ניסיון לגרם אינוס בקטנה מתחת לגיל 14, ניסיון לגרם מעשה סדום בקטנה מתחת לגיל 14, ניסיון מעשה מגונה מתחת לגיל 14, ניסיון להטרדה מינית של קטנה מתחת לגיל 15. הנאשם שוחח **פעמים רבות** באמצעות האינטרנט עם **שתי סוכנות משטרה** שהציגו עצמן כבנות 13-13.5. במהלך השיחות, חשף הנאשם את איבר מינו, אונן מולה, הורה לה לגעת באיבר מינה ולהחדיר את אצבעה לפי הטבעת שלה, ביקש שתשלח לו תמונות של איבריה המוצנעים, הציג לה סרטונים מיניים וצילם עצמו מגיע לפורקן. בית המשפט המחוזי קבע עונש הנע בין **12-24 חודשי מאסר בפועל**. בית המשפט המחוזי החליט **לחרוג מהמתחם משיקולי שיקום** וגזר על הנאשם **9 חודשי מאסר שיבוצעו על דרך עבודות שירות**. בערעור שהוגש לבית המשפט העליון, **המליץ בית המשפט כי המאשימה תחזור בה מן הערעור לאור נסיבותיו האישיות של הנאשם וההליך השיקומי שעבר**, והמאשימה עשתה כן.

34. עוד יש לקחת בחשבון בשינויים המחויבים, את **עקרון האחידות בענישה** ולציין את **עניין פלוני** שנידון בפני מותב זה באותה פרשייה בו פעלה הסוכנת שהתחזתה לשיר, ועוסק בעבירות דומות לענייננו. בהליך זה הורשע הנאשם על בסיס הודאתו בכתב אישום מתוקן בגין עבירות של ניסיון לאינוס קטנה שטרם מלאו לה 14, בריבוי עבירות של ניסיון למעשה מגונה בקטנה שטרם מלאו לה 14 וניסיון להטרדה מינית בקטנה שטרם מלאו לה 15. מתחם העונש ההולם שנקבע נע בין **12-30 חודשי מאסר** והעונש שנגזר על הנאשם בסופו של יום עמד על **12 חודשי מאסר בפועל**. ראוי לציין כי בימים אלו נידון ערעור על פסק הדין בבית המשפט העליון (ע"פ 3235/22 **פלוני נ' מדינת ישראל**).

35. לאור מדיניות הענישה הנוהגת והנסיבות שתוארו לעיל הקשורות בביצוע העבירה, אנו קובעים כי **מתחם העונש ההולם בעניינו נע בין 12-30 חודשי מאסר בפועל.**

בנוגע להחזקת פרסום תועבה

36. בבואנו לקבוע מתחם עונש ביחס לעבירה זו התחשבנו בגזרי הדין שיובאו להלן:

א. בע"פ 8045/13 **פלוני נ' מדינת ישראל** (4.11.2014) הורשע הנאשם על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בעבירות של ניסיון אונס וביצוע מעשה מגונה בביתו הקטינה, וכן בעבירה של החזקת פרסום תועבה. בית המשפט המחוזי הפריד את עבירות המין שבוצעו בקטינה מעבירת החזקת פרסום תועבה והתייחס אליהם כשני אירועים נפרדים. בנוגע לאירוע של החזקת פרסום תועבה, תואר כי במחשבו האישי של הנאשם נמצאו **שלושה סרטונים** בהן מופיעות קטניות המקיימות יחסי מין אחת עם השנייה. בית המשפט קבע כי בנוגע לעבירת החזקת פרסום תועבה, מתחם העונש ההולם **נע בין מאסר על תנאי ל-12 חודשי מאסר בפועל**: הערעור על פסק הדין נדחה.

ב. בע"פ 3195/19 **אגוזי נ' מדינת ישראל** (04.07.2019) הורשע הנאשם על בסיס הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בגין החזקת חומר תועבה. הנאשם **הוריד למחשבו סרטונים** הכוללים פרסומי תועבה ובהם דמויות של קטניות בגילאי 12-15, החושפות את גופן או מבצעות בעצמן אקטים בעלי אופי מיני. בנוסף, החזיק הנאשם במחשבו **מאות תמונות** הכוללות פרסומי תועבה ובהם דמותם של קטניות וקטניות, חלקם רכים בשנים. בית משפט השלום קיבל את עמדת המאשימה וקבע כי **מתחם העונש ההולם נע בין אי הרשעה לשנת מאסר**. על הנאשם, אשר הביע חרטה על מעשיו, עבר הליך טיפולי משמעותי ומסוכנותו הוגדרה כנמוכה, נגזרו של"צ, צו מבחן ומאסר על תנאי. בית המשפט המחוזי דחה את הערעור ובית המשפט העליון דחה את בקשת רשות הערעור.

ג. בע"פ 1269/15 **פלוני נ' מדינת ישראל** (23.12.2015) נדחה ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בו הורשע נאשם על בסיס הודאתו במסגרת הסדר טיעון בעבירות רבות של מעשים מגונים, עשרות עבירות של פרסום תועבה, מאות עבירות של החזקת פרסום תועבה ומספר עבירות של פגיעה בפרטיות. בית המשפט המחוזי קבע מתחמי ענישה נפרדים לאישומים השונים והעמיד את מתחם העונש ההולם לגבי עבירת החזקת חומרי התועבה שאינם פרי יצירתו של הנאשם כך **שינוע בין 3-6 חודשי מאסר**.

37. לאור מדיניות הענישה הנוהגת שהוצגה והנסיבות שתוארו הקשורות לביצוע העבירה, מצאנו לקבוע כי מתחם העונש ההולם ביחס לעבירה זו **נע בין מאסר על תנאי ל-12 חודשי מאסר בפועל**.

חריגה ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום הנאשם

38. כאמור, בטיעוניה, עתרה ההגנה לכך שככל שבית המשפט לא יעמיד את הרף התחתון של מתחם העונש ההולם על עונש המאפשר נשיאתו בעבודות שירות, יחרוג בית המשפט ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום. כידוע, בתנאים מסוימים רשאי בית המשפט לגזור את עונשו של הנאשם כך ששיקולי שיקומו ינחו אותו, הגם שהעונש אינו עולה בקנה אחד עם עקרון ההלימה וחורג ממתחם העונש ההולם שנקבע. סעיף 40ד(א) לחוק קובע כי בית המשפט יעשה כן מקום בו הנאשם השתקם או שישנו סיכוי של ממש שישתקם. כמו כן, סעיף 40ד(ב) לחוק קובע כי כאשר מעשה העבירה ומידת האשמה הינם בעלי חומרה יתרה, יחרוג בית המשפט ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום הנאשם אך אם מצא כי קיימות נסיבות מיוחדות ויוצאות דופן המצדיקות זאת.

את הטענה כי הנאשם השתקם, או שקיים סיכוי של ממש שהשתקם, על הנאשם להוכיח בעזרת עובדות, להבדיל מטענות בעלמא, וזאת בהסתמך על אמצעים ראיתיים שונים אשר בראשם עומד תסקיר שירות המבחן [ראו ע"פ 6637/17 קרנדל נ' מדינת ישראל, פסקה 23 (18.04.2018) (להלן: "עניין קרנדל")]. השיקולים בהם בית המשפט יתחשב על מנת להעריך את סיכויי שיקומו של הנאשם הינם בין היתר המוטיבציה שהפגין הנאשם לשיקום; השתלבות מוצלחת בהליכים טיפוליים שונים; הבעת חרטה כנה ואמפתיה כלפי נפגע העבירה; אינדיקציה לשינוי עמוק בהתנהגות ובדרך החשיבה כאשר אלו אינם מהווים רשימה סגורה של שיקולים [ראו למשל עניין קרנדל, פסקה 24; ע"פ 779/15 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (12.04.2015)]. לצד זאת, הפסיקה אף קבעה כי הנטל המוטל על נאשם להראות הליך שיקומי מתקדם יותר, או סיכויי שיקום מובהקים יותר גדל ככל שהעבירה בה הורשע ונסיבותיה חמורות יותר [ראו ע"פ 9036/18 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 19 (27.01.2020)].

39. בעניינו, הנאשם שולב בטיפול פרטני ייעודי לעברייני מין בשירות המבחן, לאחר שביקש מיוזמתו משירות המבחן להשתלב בטיפול שכזה. ההתרשמות מהנאשם הייתה כי הוא בעל מוטיבציה גבוהה מאוד לטיפול ומשתף פעולה עם ההליך הטיפולי ושירות המבחן. הנאשם אף הביע חרטה על מעשיו והביע מודעות לבעיות עמן הוא מתמודד, דחפיו והצורך בטיפול בהם. שירות המבחן, שזיהה בנאשם עיוותי חשיבה רבים, טשטוש גבולות, עיסוק מוגבר במין וחיפוש מענה לצרכים מיניים שהובילו אותו לביצוע העבירות, העריך כי טיפול ממושך יכול לסייע לנאשם להבין לעומק את מצבו, לרכוש טכניקות התמודדות ולפתח אלטרנטיבות לדרך חיים תקינה. גם בתסקירים המשלימים דווח כי הנאשם ממשיך ומשתף פעולה בהליך הטיפולי, בעל מוטיבציה גבוהה ומודעות למצבו. באמצעות הטיפול, הנאשם הגיע לתובנות משמעותיות וכן דווח כי מצא עבודה בסופרמרקט שסייעה לו והביאה לרגיעה נפשית ואף הומלץ על שילובו בתוכנית טיפולית קבוצתית לצד זו הפרטנית. בהערכת המסוכנות שבוצעה לנאשם, ואשר קבעה כי מסוכנותו בינונית גבוהה, הודגשה משמעות הטיפול עבור הנאשם ומודעותו למצבו. גם הנאשם מסר כי הוא נתרם רבות מהטיפול שמהווה עבורו עוגן ומשפיע רבות על חייו.

לצד הדיווחים החיוביים כאמור, דווח כי עיסוקו הרב של הנאשם במצבו המשפטי מקשה על פניותו להעמקה בשאר תחומי הטיפול. כמו כן, ראוי לציין כי בתקופה בו מצוי היה בטיפול, הפר הנאשם את תנאיו המגבילים וזאת, לפי שירות המבחן, בשל היעדר כוח להתמודד עם חוסר מעש. התסקיר הסופי מתאר התדרדרות דרסטית של הנאשם בכל הנוגע לשיקומו והתנהלותו. שם, דווח כי הנאשם עזב את עבודתו בסופרמרקט בשל קשיים עמם התמודד והחל לעבוד בתחנת דלק. בשל קשיים ומצוקות שחווה הנאשם, ניתן קשר עם שירות המבחן ועזב את

בית הוריו לחמישה ימים, כאשר בזמן זה חזר להשתמש בסמים. הנאשם אף הביע את רצונו לחזור לרשתות החברתיות וזאת על אף מודעותו לסיכון הכרוך בכך והרצון שהביע להתרחק מגורמי סיכון. אמנם דווח כי הנאשם ממשיך ומגיע למפגשי הטיפול, אך תואר כי הוא מתנהל בהסתרה ומוסר דיווחים לא אמינים. לבסוף, העלה שירות המבחן שאלה לגבי יעילות הטיפול בנאשם כאשר הוערך כי התוכנית הטיפולית הנוכחית אינה מפתחה מהסיכון ולכן לא בא בהמלצה לענישה שיקומית.

לאור המתואר, לבטח לא קיימות אינדיקציות לשינוי עמוק וארוך טווח בהתנהלותו של הנאשם המצביעות על שיקום או סיכוי לשיקום. הנאשם לא הפיק את המיטב מהטיפול וקיים חשש ממשי לכך שבעתות שגרה, יחזור הנאשם לדפוסים מעוותים ומוכרים ובכך יחזור לבצע עבירות ועל כן לא מצאנו לנכון לחרוג ממתחם העונש ההולם בעניינו.

מיקום הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם

40. בגזירת העונש המתאים לנאשם בתוך מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה**. הנאשם, כבן 31, סיים 12 שנות לימוד, שירת שירות צבאי מלא בצה"ל ומתגורר עם הוריו. בעת שהנאשם היה בן 14, אחיו התאבד על רקע שימוש בסמים, אירוע טרגי שהותיר את רישומו על הנאשם והוביל להתמכרותו רבת השנים של הנאשם לסמים. בנוסף חווה הנאשם בילדותו תקיפה מינית. במשך השנים סבל הנאשם מקשיים חברתיים וממצב נפשי מעורער בעטיים התקשה לנהל קשר זוגי או מיני וכן נצפתה חוסר יציבות תעסוקתית כך שהתקיים מקצבת נכות מטעם המוסד לביטוח לאומי על רקע נפשי.

הנאשם הודה באשמה, לקח אחריות על מעשיו והתנצל עליהם תוך שמסר כי הבין את הפסול במעשיו אך התקשה להפסיקם. הוא ציין כי הבין את פוטנציאל הפגיעה האדיר שעלול היה להיגרם אילו מדובר היה בקטינה אמיתית ולא בסוכנת עימה דיבר, והודה על כך שהלכה למעשה לא נגרם כל נזק. אף היה זה הנאשם שביקש מיוזמתו משירות המבחן לקחת חלק בהליך טיפולי. ואולם הגם שהנאשם הצליח להתמיד בו תקופה בלתי מבוטלת, לאחרונה חלה נסיגה משמעותית במצבו כמפורט לעיל באופן המקים חשש ממשי להישנות העבירות, אף בהינתן כי מסוכנותו המינית הוערכה כבינונית גבוהה. החשש האמור מתעצם לנוכח העובדה שנזקפות לחובתו שתי הרשעות קודמות ובין היתר בעבירות בעלות היבט מיני, של החזקת חומר תועבה ובו דמות קטין, בה הורשע גם בהליך שלפנינו ואשר ביצע חרף מאסר מותנה התלוי ועומד נגדו שלא היה בו כדי להרתיעו מלשוב על מעשיו.

41. **לפיכך אנו גוזרים על הנאשם בגין כלל העבירות בהן הורשע את העונשים הבאים:**

א. מאסר בפועל למשך 18 חודשים.

ב. אנו מפעילים את המאסר המותנה של 3 חודשים, התלוי ועומד כנגד הנאשם בת"פ 19199-11-18 של בית משפט השלום רחובות, כך שחודשיים יהיו במצטבר לעונש המאסר שהוטל על הנאשם וחודש בחופף לו.

סך הכל ירצה הנאשם 20 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו מיום 9.11.20 עד ליום 28.1.21.

ג. 9 חודשי מאסר על תנאי לבל יעבור הנאשם במשך 3 שנים מיום שחרורו מן המאסר כל עבירת מין מסוג פשע.

ד. 5 חודשי מאסר על תנאי לבל יעבור הנאשם במשך 3 שנים מיום שחרורו מן המאסר עבירת מין מסוג עוון לרבות עבירה של החזקת פרסום תועבה.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

מזכירות בית המשפט תמציא את גזר הדין לשירות המבחן.

ניתן והודע היום כ"ב אלול תשפ"ב, 18/09/2022 במעמד הנוכחים.

רות לורך, שופטת - נשיאה דבורה עטר, שופטת עמי קובו, שופט